

[Socialministeren]

le linjer være nok, som første gang står i lovforslaget under punkt 2: »Personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af 6 pct.-indkomstskat efter personskattelovens § 8, før det deri nævnte bundfradrag«. Sagt på dansk: Det indkomstgrundlag, I skal have tildelt sociale ydelser efter, er jeres almindelige arbejdsindkomst plus jeres positive renter. Det synes jeg nok man kan skrive i avisen, og det kan folk sikkert også godt forstå.

Alt det andet er faktisk værneregler, vil jeg vove at påstå, da jeg har været med til forhandlingerne og ved, hvordan dette forslag er blevet til, værneregler mod, at man, fordi man nu indretter indkomstgrundlaget sådan, skulle begynde at spekulere i det. Vi kunne sagtens leve med, at de få mennesker, som på én gang har handelsbeviser eller indskudsbeviser i investeringsforeninger og alle de ting, der er nævnt i de øvrige paragraffer, og samtidig skal have sociale ydelser, fik lidt mere, end de skulle have. Det vil nemlig være et forsvindende lille antal.

Når vi har været nødt til at sætte disse bestemmelser ind, er det for at forhindre, at nogle kommende pensionister, når de f.eks. får udbetalt en kapitalpension eller sælger deres hus og skal til at leve af deres formue, da præcis investerer dem på en sådan måde, at de går uden om de regler, der er i det første punkt. Derfor tror jeg egentlig, det vil være meget u hensigtsmæssigt, om vi bruger mange aftener i OBS eller mange avisannoncer på at forklare nogle mennesker, at de ikke kan spekulere i det i fremtiden.

Det er faktisk det, det handler om. Det er værneregler. Hvis der ikke kunne spekuleres i det, behøvede vi ikke at lave de regler. Så jeg tror, man skal tage det med et gran salt. Det er i hvert fald til at forstå: Arbejdsindkomst plus positive renter. Efter fradrag af de negative, selvfølgelig. Derfor tror jeg altså, at når man først vænner sig til det nye begreb, vil også de mennesker, der skal arbejde med det i praksis, tage det roligt.

Når man ikke regner med, at det medfører nævneværdige administrative konsekvenser, hænger det jo sammen med, at det samlede tal allerede findes på selvangivelsen, og der er altså tale om at trykke på en knap og fremkalde tallet på skærmen. Vi skal vel at mærke for fremtiden ikke have vores socialindkomst eller

vores indkomstgrundlag opgivet, sådan som vi får det i dag. Det er alene de mennesker, der har brug for det, der skal have at vide, hvad det er, og de kender tallet i forvejen. De kan gå hen og slå op på deres årsopgørelse.

Jeg tror, at vi skal have snakket grundigt om dette her i Socialudvalget. Jeg er klar over, at det er vanskeligt tilgængeligt, men jeg går ud fra, at man i hvert fald har opdaget, at det er en gentagelse af regler, der står, og når lovforslaget er blevet så tykt, er det altså bare en gentagelse af regler, man putter ind i forskellig lovgivning.

Så beklager jeg selvfølgelig, at der er en fejl i bemærkningerne. Den må vi rette ved betænkningssafgivelsen.

Det er også rigtigt, at forbedringerne først og fremmest vedrører pensionister, fordi man ikke mere skal have formuetillæg. Jeg skal måske lige rette en enkelt ting. En af ordførerne – det var vist fru Bente Juncker – sagde, at det skal kunne betale sig at spare op. Ja, det skal det, men for at ingen skal misforstå dette her, figurerer formuen jo i indkomstgrundlaget i kraft af sit afkast, og det vil sige, at renterne er med.

Dér, hvor formuetillægget for alvor har generet, har jo været, hvor man har haft formuetillæg på først og fremmest fast ejendom, erhvervsjendomme osv., som ikke giver noget væsentligt afkast; det er jo det, der gør, at mange mennesker i virkeligheden er blevet uretfærdigt behandlet. Det har vi ikke kunnet klare i 1980, da man vedtog den gamle socialindkomstlov, fordi man ikke kunne skille erhvervsformuer fra private formuer. Det kan man nu, og nu går kun afkastet fra virksomhedsordninger ind som en positiv kapitalindkomst.

Vi skal altså heller ikke gå ud og sige, at dette her er at give sociale ydelser til folk med store formuer, for i det omfang, hvori de giver afkast, vil de altså tælle med. Dertil kommer så de få tilfælde – det er talmæssigt ikke ret mange – der skal have beregnet et fiktivt kapitalafkast af lavtforrentede investeringer.

Så jeg tror altså, at selv om det ser slemt ud på papiret, er virkningen af dette her en overmåde stor forenkling, og den vil nemt kunne forstås af alle mennesker, der har brug for sociale ydelser.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):